

ODPĘDZENIE (15) sb n

-enie (14), -ęnie (1).

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg N odpędzenie (5); -é (2), -(e) (3). ◇ D odpędzeniu (6). ◇ A odpędzenié (4); -é (1), -(e) (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

1. Zmuszenie siłą lub groźbą do opuszczenia jakiegoś miejsca, niedopuszczenie do zbliżenia się; *depulsio Mącz, Calep, Cn; repulsus Mącz, Cn; propulsatio Calep, Cn; fugatio PolAnt; remotio Cn* (12) : Depulsio, Oddalenie/ Odbicie/ Odegnanie/ Odpędzenie. *Mącz* 287b, 287c; *Calep* 307a, [861]a.

odpędzenie kogo (1): Wrzákliwa y łzcebietliwa niewiáltá ma być łzukáná ku odpędzeniu nieprzyiaćiół *BibRadz Eccli* 26/31.

Przen: Uchronienie się przed niebezpieczeństwem zagrażającym ciału lub duszy [czego] (2) : Ná odpędzenie czárow niema fię nikt do czárow vćiekáć. *SkarŻyw* 36 marg; ná odpędzenie pokuły/ y pomftę nád członkiem przez ktory wzgorźzenie wziął/ rękę onę od niewiálty cáłowáná łobie vćiął. *SkarŻyw* 319.

a. *Odparcie ataku zbrojnego, obrona [czego]* (4) : gdzieby naiazd nieprzyiaćielłki ná rzeczone Kroleftwo zkąd przypadł: tedy łzláchtá Koronna ku odpędzeniu [*ad repellendum JanPrzyw* 5] ich frogości ma fię záltáwić ze włzytká mocą. *SarnStat* 130 [*idem* (3)] 135, 451, 883.

b. *Obronienie przed diabłem [kogo]* (1) : doftał po iey śmierći pálcá iednego tey świętey/ y długo iy ná łzyi nofząc/ dárował go Papiężowi Grzegorzowi dziewiątemu/ ná odpędzenie ducha bluznierskiego/ ktorym ten Papięż był bárzo łtrapiony. *SkarŻyw* 584.

2. *Przepędzenie na inne miejsce [czego]* (1) : Abactus – Gwałtowne odpędzenie, wikradnienie bijdła. *Calep* 5a.

3. *Wyleczenie dolegliwości [czego]* (2) : vdawáli łye do nich [*do wód*] zdrowi/ dla rołkołzy á ochędołtwá/ á chorzy prze odpędzenié choroby. *Oczko* 12; Fenitrum ielt źiołeczko/ mocy bárzo wielkiey/ Práwie ku odpędzeniu/ tey grubości [*cery*] włzelkiey. *PaxLiz* D2v.

Synonimy: odegnanie, 1. odbicie; a. odparcie.

Cf [ODPĘD], ODPĘDZIĆ